

paa, at Kapitel I. skal stryges. Betænkningen begynder med at fremhæve det Forslag, der blev fremsat i forrige Samling, og den af Landstinget i den Anledning afgivne Betænkning. Det hedder blandt andet om det tidligere fremsatte Lovforslag saaledes: „Under Lovforslagets Behandling blev det dog fra alle Sider erkendt, at der allerede under den gældende Ordning af Strafferetsplejen trænges til et forøget Politi, og Udvalget, der deler denne Opfattelse, billiger derfor det foreliggende Lovforslag, for saa vidt det tager Sigte paa at afhjælpe dette Savn. Derimod kan et Flertal (Bramsen, Døcker, Oluf Jensen, Johnsen, Knuth, Pagh, Piper og Theilmann) ikke tiltræde Lovforslaget, naar det søger at tilvejebringe en Ordning, der tillige skulde kunne anses fyldestgørende, naar den nye Retsplejelov træder i Kraft. En saadan Ordning indeholdes allerede i det nævnte af Landstinget i forrige Samling vedtagne Lovforslag“. Men, spørger jeg da, er det i denne Rigsdagssamling forelagte Lovforslag i væsentlig Grad ændret i Henseende til Kapitel I., som der her er Tale om? Det er det ikke, for saa vidt angaar Antallet af de Politibetjente, der skulle være i de kommunale Politier. Det Lovforslag, der blev fremsat i forrige Samling fra Regeringens Side, indeholdt i § 1 aldeles tilsvarende Bestemmelser til det af mig fremlagte Lovforslag, og i den Betænkning, som Udvalget her i Landstinget afgav forrige Aar, staar der Sp. 1764 følgende: „De Regler om det stedlige Politis Styrke, som gives ved Ændringsforslag Nr. 2, holde sig nogenlunde nær til de i Lovforslagets § 1 indeholdte Regler, men lempe dem, som nævnt, noget i Retning af Kravenes Nedsættelse“. Der er med andre Ord i alt væsentligt fuld Overensstemmelse mellem det Forslag, der er fremsat fra Regeringens Side, og det Ændringsforslag, der i forrige Aar fra Landstingets Side blev stillet til Kapitel I. Tanken har været, baade den Gang og nu, at det kommunale Politi i alt væsentligt blev af samme Størrelse, som det nu er. Det blev ogsaa udtrykt i Lovforslaget ved bestemte Tal i Henhold til Bebyggelsen, og de Tal vare saadanne, at de i alt væsentligt faldt sammen med det Antal Politibetjente, der var. Det hele betød kun en Forøgelse af ca. 20, og da man ikke havde regnet Reservelopolitibetjentene med, var Forøgelsen i Virkeligheden uden væsentlig Betydning. Det er derfor ganske rigtigt, hvad der staar i Betænkningen fra i Aar, at den mindre Forøgelse af det kommunale

Politi, som Lovforslaget vil medføre, ikke spiller nogen Rolle ved Sagens Behandling. Jeg har derfor ogsaa i Udvalget paa et Tidspunkt, hvor jeg troede, at vi vare naaede saa at sige til Enighed, erklæret, at vilde man have § 1 forment saaledes om, at den kom til at lyde paa, at Antallet af Polititjenestemænd i en Kommune kun med Justitsministeriets Samtykke kan sættes lavere, end det er ved denne Lovs Ikrafttræden, var jeg villig dertil, idet jeg fuldt ud anerkendte, at jeg ikke vilde lægge nogen yderligere Byrde paa Kommunerne i Øjeblikket. Altsaa, med Hensyn til, hvor stort det kommunale Politi skal være, var der, kan jeg sige, fuldstændig Enighed mellem Regering og Landsting forrige Aar, og det er der i Virkeligheden ogsaa nu fuldstændig Enighed om. Men derfor forbauser det mig ogsaa, at Ændringsforslaget gaar ud paa helt at forkaste Regeringsforslagets Bestemmelse i saa Henseende. Et Ændringsforslag, der gik ud paa at tilvejebringe fuldstændig Overensstemmelse med det nuværende kommunale Politi, kunde jeg forstaa, og et saadant har jeg erklæret mig villig til at acceptere. Men et Forslag, der gaar ud paa fuldstændig at stryge Bestemmelsen, staar jeg aldeles ufattende overfor, navnlig naar der saa i Aar i Betænkningen føjes til, at en saadan Ordning som denne, altsaa angaaende det kommunale Politi, skulde kunne anses fyldestgørende, naar den nye Retsplejelov træder i Kraft. Derfor ser jeg ikke, hvorfor man skulde udsætte at faa denne Ordning lovfæstet. Man anerkender den for fyldestgørende i Betænkningen, i Bemærkningerne baade forrige Aar og i Aar, men man nægter at optage den i Lovens Tekst.

Saa er der et Punkt, hvor Lovforslaget i Aar afviger fra Lovforslaget forrige Aar, og det er Bestemmelsen om, at Statskassen skulde udrede Halvdelen af Udgifterne til det kommunale Politi. Disse Udgifter vare kalkulerede til mellem 5 og 600,000 Kr. Grunden til, at jeg ikke optog denne Bestemmelse i Lovforslaget i Aar, kende alle ærede Medlemmer, og alle anerkende Berettigelsen af min Grund. Hvis ikke saa var, var der naturligvis fremsat en Ændring, gaaende ud paa at indføre denne Bestemmelse i Lovforslaget, men dette er ikke sket. Jeg ved selvfølgelig ogsaa, hvorfor det ikke er sket. Det er, fordi ærede Medlemmer ville anerkende det som fuldstændig rigtigt, at Statskassen ikke i Øjeblikket paatager sig en ny Udgift til et Beløb af 5—600,000 Kr. Som